

[Finansministeren]

dre omlægninger. Det er cirka det samme niveau, som vi har privatiseret for i 1989 og 1990, specielt i hvert fald når vi lægger TeleDanmark-sagen til. Så vi viderefører selvsagt det arbejde.

Hr. Arne Melchior og fru Marianne Jelved og hr. Kofod-Svendsen har jeg af gode grunde ikke så mange bemærkninger til. Det er de tre partier, som jeg i går havde lejlighed til at takke for det gode og konstruktive samarbejde, vi har haft omkring finanslovens færdiggørelse. De tre partier har alle signaleret vilje til at gå stærkt ind i det videre arbejde. Den vilje og den interesse har vi også fra regeringens side.

Som jeg sagde i går, er det i høj grad også sådan, at vi følger en lyst til og en forpligtelse til de forhandlinger, vi nu skal have om dagpenge og uddannelse, om boligområdet, om børnefamiliernes vilkår, om samspilsproblemer og om udmøntning af afgiftslettelserne. De tre partier, som har hjulpet os igennem med finansloven, skal selvsagt være med i de forhandlinger og have stor indflydelse på forhandlingernes resultat. Det er en naturlig konsekvens af den måde, finansloven er blevet gjort færdig på.

Jeg skal derfor kun nøjes med en specifik bemærkning til de tre ordførere. Det er til fru Marianne Jelved for så vidt angår vores lille diskussion om ophavsret vedrørende kulturen. Jeg er glad for, at Det Radikale Venstre kvitterer for, at selv en finansminister kan ønske at støtte kulturen og arbejde for, at vi har en udbygning af de kulturelle aktiviteter i hovedstadsområdet, fordi det er så nødvendigt. Jeg vil i øvrigt lade fru Marianne Jelved få det sidste ord i diskussionen om ophavsret.

Så kom hr. Aage Brusgaard med nogle bemærkninger, der var en lille smule overraskende, for både før og efter valget har vi jo faktisk diskuteret skattelettelser og finansiering heraf med Fremskridtspartiet. Før valget gav Fremskridtspartiet en klar prioritering, hvis der skulle være personskattelettelser. Man sagde: Først og fremmest bundgrænsen; hvis ikke man kan få det, skal 22 pct.-skatten ned; hvis ikke man kan få det, kunne man da til nød være med til noget med 6 pct.-skatten. Jeg mener, at det er et rimelig korrekt referat af den prioritering, der var.

Så fik vi valget og forhandlinger bagefter. Vi havde også et møde med Fremskridtspartiet. Hr. Aage Brusgaard deltog godt nok ikke i for-

handlingsdelegationen, og det kan være baggrunden for hr. Aage Brusgaards bemærkninger. Jeg sidder faktisk med mit bilagsmateriale fra det møde, og dér brugte vi faktisk en oversigtstabel fra lovforslag nr. L 4, side 10-11, over den samlede lettelses- og finansieringspakke, som vi har fremlagt i Folketinget den 27. december 1990. Vi gennemgik de forskellige finansieringselementer og måtte konstatere, at Fremskridtspartiet på en række punkter vedrørende finansieringen af skattelettelserne sagde fra, hvorefter vi selvfølgelig også må konkludere, at når man ikke vil deltage i finansieringen, kan man heller ikke komme til at deltage i den festlige uddeling af gaver. Derfor var der sådan set ikke mere at snakke personskattelettelser med Fremskridtspartiet om. Det er klart, at man kun kan snakke om det, hvis der også er vilje til finansiering af disse lettelser. Ufinansierede skattelettelser er der slet ikke plads til i dansk økonomi. Det må vi klart afvise, og det vil vi end ikke begynde at forhandle med andre partier om, og det er forklaringen på, at der ikke var anledning til yderligere diskussion med Fremskridtspartiet om det tema.

Afslutningsvis vil jeg gerne sige tak for, at vi har haft en fredelig debat, og sige tak for de mange tilsagn om vilje til samarbejde om de problemer, der nu ligger for os, og tilsige, at regeringen også har denne vilje til samarbejde. Så vil jeg i øvrigt gerne takke Finansudvalgets medlemmer for, at man så hurtigt og så effektivt har færdigbehandlet sagerne. Jeg vil gerne takke medarbejderne i Finansudvalgets sekretariat for, at man så effektivt har leveret os et grundlagsmateriale for at komme igennem de mange afstemninger, selv om der har været kort tid til rådighed. Så skal jeg nok selv ved passende lejlighed takke regnemenneskerne, som hr. Lykkesøft kaldte dem,ovre i Finansministeriet for den assistance, de har ydet mig i processen.

(Kort bemærkning).

Kim Behnke (FP):

Man skal som bekendt høre meget, før ørerne falder af. Mine ører var ved at falde af for lidt siden, da finansministeren kom med en så overraskende drastisk melding som, at det med overenskomstforhandlingerne slet ikke er det, det drejer sig om nu. Når man tænker på, hvor mange ord både finansministeren, men også resten af regeringen har brugt både sidste efterår